

Yemek, çorba, yiyecek gibi şeylere **aş** denir. Daha çok beslenmek için değil, doymak için yenilen yemeklerdir.

Aşı ise birtakım hastalıklara karşı bağışıklık sağlamak için vücuda verilen, o hastalığın mikrobuyla hazırlanmış eriyiktir. Dünya gündeminden hiç bir zaman düşmeyen açlık ve beslenmeye yaklaşık on aydan beri var olan bulaşıcı hastalıktan dolayı aşı da eklenerek gündemin birinci sırasına oturdu. Ülkemizde gündeme artı olarak son haftalarda asgari ücret tespitinden dolayı

aş
da eklendi.

Uzun vadeli stratejik planlar yapılmadığı ve vizyonsuz idarecilerle yönetilmeye çalışıldığı için gelebilecek her türlü tehlikeye karşı da hazırlıksız yakalanmaktayız. Corona virüs aşısında da bu durum bütün çıplaklığıyla göz önüne serildi.

Ülkemiz gündeminin diğer ayağı olan asgari ya da en az ücret, yasal bakımdan işçilere ödenebilecek en düşük ücrettir. İşçilerin bunun altında çalıştırılmayacağını ölçütüdür. 20. yüzyılın sonuna doğru uygulamaya konulan asgari ücret çalışanın gıda, konut, giyim, sağlık, ulaşım, kültür vb gibi ihtiyaçlarını karşılayacak biçimde hesaplanır. Haliyle geri kalmış ülkelerde düşük, gelişmiş ülkelerde ise yüksek asgari ücretler belirlenir. **Tespit komisyonunda çoğunluğu hükümet ve işveren temsilcileri oluşturduğundan işçi lehine, günün şartlarına uygun ve çalışanı memnun edebilecek bir miktar belirlenmesi hayalciliktir.**

Haftanın diğer bir olayı da bedelli vekillerdir. Vatandaş emekli olmak için askerlik borçlanmasını cebinden yatırırken ve **aş** ile **aşı** derdine düşmüşken AKP'li üç milletvekili, bedelli askerlik sürecinde aylıklarını almış ve sosyal güvenlik kurumu primleri de TBMM tarafından yatırılmış. Olay ortaya çıkıncada aldıkları haksız paraları Mehmetçik Vakfına yatırdıklarını söylemişler. Seçilen temsilcilerinin bu kabul edilemez uyanıklığı çaktırmadan halkın aşını yemektir.! Samsun'da eline iş, aş yazan vatandaşımızın intihar etmesi de aynı günlere rastlıyordu.

“Aş deliye kaldı” sözünü

yaşatan vekillere afiyet olsun

Böyle temsilcilerin olduğu yerlerde aş da sıkıntıyı çekildiği gibi sağlıkta da stratejik kurum olan Refik Saydam Hıfzısıha Enstitüsü'nün kapatılmasıyla ithal aşya muhtaç hale geldik.

Katar katar sattıklarımız yetmiyormuş gibi bu sıkıntıların içinde Somali'nin IMF'ye

ödediğimiz 3.5 milyon dolar ve Tunus'a hibe verilen 5 milyon doların pandemi sürecinde kendi insanlarımıza verilmesi doğrusu olurdu. Kaldı ki; **Dünya aş, biz ise aş ve aşı derdindeyiz.**

Genellikle aşya ihtiyacı olanlar da yeterli beslenemediğinden aş derdinde olanlardır. Dünyaya insanca yaşamaya mı geldik, yoksa kemer sıkmaya mı? Halk kemer sıkarken mutlu azınlık sürekli kemer gevşetiyor. Bu gidişle kemerleri hep bırakacaklar. Ne de olsa aş ve aşı dertleri yok ki!

Demek ki “**Eve lazım olan camiye haramdır**” atasözü nafîle, “**Aş taşınca kepçeye paha olmaz**” doğruymuş... sözü